

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1957-1958.

30 JANUARI 1958.

WETSVOORSTEL

tot het vastleggen van een minimumloon
van twintig frank per uur.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE ARBEID
EN DE SOCIALE VOORZORG (1), UITGEBRACHT
DOOR DE HEER DECONINCK.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

De Commissie voor Arbeid en Sociale Voorzorg nam kennis van het wetsvoorstel van de heer Van den Daele ertoe strekkende een minimumloon van twintig frank per uur te bepalen voor de arbeiders.

Steller van het voorstel is er op gesteld om aldus degenen onder de arbeiders te beschermen die niet bij machte zouden zijn om door syndicaal optreden een behoorlijk loon, aangepast aan de noodwendigheden van de bestaansvoorwaarden, te bedingen.

(1) Samenstelling van de Commissie:

Voorzitter: de heer Heyman.

A. — Leden: de heren Bertrand, Debucquoy, De Paep, Mevr. De Riemaecker-Legot, de heren De Saeger, Duvivier, Kofferschlager, Peeters (Lode), Pêtre, Van den Daele, Verhamme. — Bonjean, Mevr. Copée-Gerbinet, de heren Deconinck, Dedoyard, De Keuleneir, Deruelles, Dieudonné, Mevr. Fontaine-Borguet, de heren Hicquet, Major. — D'haeseleer, Van der Schueren.

B. — Plaatsvervangende leden: de heren Behogne, Delhache, Eneman, Verbaanderd, Willot, Wirix. — Demets, Mevr. Lambert, de heren Namèche, Sercu, Toubeau. — De Gent.

Zie:

675 (1956-1957):

— N° 1: Wetsvoorstel.

Chambre des Représentants

SESSION 1957-1958.

30 JANVIER 1958.

PROPOSITION DE LOI

fixant le salaire minimum
à vingt francs par heure.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA
COMMISSION DU TRAVAIL
ET DE LA PRÉVOYANCE SOCIALE (1),
PAR M. DECONINCK.

MESDAMES, MESSIEURS,

La Commission du Travail et de la Prévoyance Sociale a examiné la proposition de loi de M. Van den Daele fixant, pour les travailleurs, le salaire minimum à vingt francs par heure.

L'auteur de la proposition entend protéger les travailleurs qui ne sont pas en mesure de revendiquer, par la voie syndicale, un salaire convenable et adapté aux besoins et conditions d'existence.

(1) Composition de la Commission:

Président: M. Heyman.

A. — Membres: MM. Bertrand, Debucquoy, De Paep, M^{me} De Riemaecker-Legot, MM. De Saeger, Duvivier, Kofferschlager, Peeters (Lode), Pêtre, Van den Daele, Verhamme. — Bonjean, M^{me} Copée-Gerbinet, MM. Deconinck, Dedoyard, De Keuleneir, Deruelles, Dieudonné, M^{me} Fontaine-Borguet, MM. Hicquet, Major. — D'haeseleer, Van der Schueren.

B. — Membres suppléants: MM. Behogne, Delhache, Eneman, Verbaanderd, Willot, Wirix. — Demets, M^{me} Lambert, MM. Namèche, Sercu, Toubeau. — De Gent.

Voir:

675 (1956-1957):

— N° 1: Proposition de loi.

Er zijn, volgens steller, uitzonderingsgevallen, waaraan door de wetgever zou dienen te worden verholpen. Kleine bedrijven zouden daarvoor in aanmerking komen. Van daar dit voorstel.

Meerdere commissieleden, die in het wetsvoorstel een gevaar zien en het als psychologisch ongewenst beschouwen, geven hun afwijzende mening desbetreffend te kennen en leggen nadruk op de ongunstige uitwerking dat dergelijk wetsvoorstel zou kunnen hebben.

Wat meer is, zijn de syndicale organisaties hoegenaamd niet ingenomen met de bestrevingen door het wetsvoorstel thans beoogd, want het zou de syndicale afhankelijkheid bij de arbeiders kunnen verzwakken.

Dáár, waar nu algemeen wordt aangenomen dat de loon- en werkvoorwaarden worden besproken en geregeld in de schoot van de Paritaire Comités, alwaar arbeidersafgevaardigden en werkgeversvertegenwoordigers op gelijktallige wijze zetelen, zou het ongepast voorkomen nu een minimumloon te bepalen dat over het algemeen lager is dan hetgeen nagenoeg overal van toepassing is.

Steller van het voorstel is niettemin van mening dat hetgeen door het voorstel wordt beoogd toch van tegemoetkomende en beschermende aard zou kunnen zijn voor een reeks van arbeiders die er over het algemeen niet sterk voor staan op gebied van loonvoorwaardenregeling.

De verdere bespreking desbetreffend als ondoelmatig beschouwd wordende, wordt artikel één van het wetsvoorstel ter stemming gelegd en verworpen met 11 tegen 7 stemmen.

Bijgevolg wordt het wetsvoorstel niet aangenomen.

De Verslaggever,
J. DECONINCK.

De Voorzitter,
H. HEYMAN.

Il existe, selon l'auteur, des cas exceptionnels, par exemple les petites entreprises, pour lesquels le législateur devrait intervenir. De là, la présente proposition.

Plusieurs commissaires estimant que la proposition de loi est dangereuse et psychologiquement inopportune, marquent leur désaccord à ce sujet et soulignent les répercussions défavorables que pourrait avoir une telle proposition.

Au surplus, les organisations syndicales ne sont guère favorables à la proposition de loi, étant donné qu'elle pourrait affaiblir chez les travailleurs l'esprit syndical.

Alors qu'à cette heure il est généralement admis que les conditions de salaire et de travail soient débattues au sein des commissions paritaires, où les délégués des travailleurs et les représentants patronaux siègent en nombre égal, il pourrait sembler inopportun de fixer à présent un salaire minimum généralement inférieur à celui qui est presque partout en vigueur.

L'auteur de la proposition estime néanmoins qu'elle pourrait constituer une mesure de protection pour une catégorie de travailleurs qui, en général, ne sont pas en mesure de défendre leurs intérêts.

La poursuite de la discussion n'ayant plus d'objet, l'article premier de la proposition de loi est mis aux voix et repoussé par 11 voix contre 7.

En conséquence, la proposition n'est pas adoptée.

Le Rapporteur,
J. DECONINCK.

Le Président,
H. HEYMAN.